590/00

Den 27. marts 2000 blev i sag nr. 51.210:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxx x

mod

Aros Forsikring
Stenkildevej 31
8260 Viby J

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Aros Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til en retssag mod klagerens tidligere arbejdsgiver.

Klagerens advokat har i skrivelse af 1/9 1999 redegjort for sagen således: "Min klient kom til skade ved en arbejdsulykke den 29. juli 1994, og sagen blev anmeldt og antaget som en arbejdsskade og behandlet således af Arbejdsskadestyrelsen. J.J. [klageren] fik, men sagen verserede, tilkendt mellemste førtidspension svarende til nedsættelse af erhvervsevnen med 2/3 dvs. ca. 65%, men til trods herfor afsagde Arbejdsskadestyrelsen kendelse om, at erhvervsevnetabet skulle fastsættes til 35%, idet man gjorde gældende, at sagsøger havde en forudbestående lidelse i form af bl.a. slidgigt i hoften. Denne afgørelse blev stadfæstet af Den Sociale Ankestyrelse, og dermed er sagen afsluttet i det offentlige system. Min klient agter derfor at anlægge retssag efter Erstatningsansvarsloven mod ... Slagterier A.m.b.a. med påstand om erstatning fastsat i henhold til erstatningsansvarsloven, hvilket vil sige erhvervsevnetab i forhold til 65% udregnet efter de regler, der gælder efter Erstatningsansvarsloven, det vil sige et defferencekrav. Min klient kan på grund af sine indtægtsforhold ikke opnå fri proces, og jeg anmodede derfor hans forsikringsselskab, Aros Forsikring, om at bekræfte, at man ydede retshjælp til sagens førelse. Jfr. vedlagte brev af 24. august 1999 fra Aros Forsikring meddelte selskabet, at de ikke vil yde retshjælpsdækning i henhold til retshjælpsforsikringens § 3,1c, idet der er tale om en tvist opstået i forbindelse med sikredes ansættel-

sesforhold. Dette mener jeg, er en forkert opfattelse af § 3,1c, idet der allerede i forbindelse med sagens afgørelse i Den sociale Ankestyrelse er gjort op med den del af erstatningen, der vedrører ansættelsesforholdet. Differencekravet, der nu gøres krav på, er et erstatningsansvar, der hviler på rene culpaprincipper, og som sagsøgtes forsikringsselskab i øvrigt har anerkendt."

Selskabet har i skrivelse af 23/9 1999 anført: "Vi har afvist at yde retshjælpsdækning i den aktuelle sag, idet vi er af den opfattelse, at der er tale om en tvist opstået i forbindelse med sikredes ansættelsesforhold, hvilket ikke er dækket, jvfr. forsikringsbetingelser for retshjælpsforsikring § 3, 1.c."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**§ 3. Hvilke tvister er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?** 1. Tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse. Ved erhvervsudøvelse forstås : ... c) Tvister af enhver art, opstået i forbindelse med sikredes ansættelsesforhold."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at sagen har en sådan tilknytning til klagerens ansættelsesforhold, at nævnet ikke kan pålægge selskabet at yde retshjælpsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand